

Selvfølge, men man har ment, at det lige over for de alvorlige Bestemmelser, Lovforslaget indeholder om Tavshed og Hemmelighedspligt, vilde være rigtigt udtrykkeligt at udtale, at Hemmelighedspligten ikke er nogen Hindring for at offentliggøre Navnene paa saadanne Personer. — Endringsforslagene under Nr. 63 til 71 ere alle Redaktionsændringer. — Ved Endringsforslag Nr. 72 til § 35 har man ment, at Ordene: „eller Virksomhed“ paa 2 Steder skulle udgaa, da det, der derved skulle udtrykkes, allerede var udtrykt i det foregaaende Ord: „Formuen“. — I § 37 af Lovforslaget var der foreslaaet, at den skattepligtige, der i Løbet af Skatteaaret ser sin Indkomst formindstet med mere end en Fjerdedel ved Opløsning af Husstand, i Tilfælde af Egtteskabsfilsmisse eller særlige ulyttelige Hændelser skulle kunne faa en Del af sin Indkomstskat eftergivet, og 2det Stykke af Paragraffen indeholdt en lignende Regel med Hensyn til Formueskatten. Udvalget har ment, at det første var der ingen Grund til at gøre. Den Skat, der kunde blive Tale om at eftergive, var jo en Skat af Indtægten, som stammede fra det foregaaende Aar, og selv om den skattepligtige i det Aar, Skatten skulle betales, har mistet noget af sin Formue, og altsaa stod mindre godt end i det foregaaende Aar, kunde det ikke indeholde tilstrækkelig Grund til, at han skulle have nedsat sin Indkomstskat, der vedrørte det foregaaende Aars Indkomst. Anderledes har Udvalget derimod stillet sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Formueskatten. Efter Lovforslaget skal den fastsættes for 3 Aar ad Gangen, og man har fundet, det var noget for haardt for den skattepligtige, om han 3 Aar igennem skulle blive ved at være Skat af den Formue, han en Gang havde haft, men maaste straks i Begyndelsen af Perioden havde i større eller mindre Grad mistet. Af disse Grunde foreslaar Udvalget Paragraffen affattet saaledes som indeholdt i Endringsforslag Nr. 73, der gaar ud paa, at under de angivne Omstændigheder kan en skattepligtig faa sin Formueskat nedsat for de Aar, som ere tilbage af den Periode, for hvilken den er ansat. I § 39 indeholdes der i Lovforslaget en Regel, gaaende ud paa, at enhver Person, som er sat i Skat ifølge denne Lov, og som flytter fra en Kommune til en anden inden for Riget, skal derom gøre Anmeldelse til Kommunalbestyrelsen; formodentlig maa det være Meningen, at han skulle gøre Anmeldelse baade til den Kommunalbestyrelse, til hvis Kommune han flytter, og til den, fra hvis Kommune han flytter, ellers vilde der være den Mangel i Forslaget, at der

ikke indeholdtes nogen Bestemmelse om, hvilken af disse to Kommunalbestyrelser der skulle have Anmeldelsen. Udvalget har frygtet for, at naar en saadan Bestemmelse blev gennemført, vilde der komme alt for mange Bøder, optaa alt for mange Ubehageligheder for de skattepligtige, der flytte, og har ment, at man kunde opnaa ganske det samme Resultat, naar det blev bestemt saaledes, som Endringsforslag Nr. 74 foreslaar, at den, der flytter fra en Kommune, selv skal drage Omhu for at indbetale til den fraflyttede Kommune den ham paahvilende Skat indtil det løbende Skatteaars Udgang, og at hun, hvis han forsømte dette, kunde der være Tale om at paalægge ham en Bøde til Kommunens Kasse af indtil 20 Kr. — I § 40 i Lovforslaget er det paalagt den, der forsømmer at gøre Selvangivelse, uagtet han er forpligtet dertil, eller ikke gør det behørig, Straf af Bøder fra 4 Kr. indtil Stattens Beløb, hvorhos han fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse. Udvalget har ment, at man kunde lade Bødestrafpen bortfalde. Man har ment, der opnaaedes en tilstrækkelig Tvang lige over for de selvangivelsespligtige, naar den, der ikke gjorde sin Selvangivelse behørig, altsaa ikke gjorde sin Selvangivelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i Loven, dermed fortabte Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse. Man har ment, at naar Folk derved blive udsatte for at blive satte i Skat efter Vigningskommissionens Skøn — selvfølgelig ikke efter Vigningskommissionens vilkaarlige Skøn, men efter Vigningskommissionens bedste Skøn over Forholdene — vilde Muligheden for og Frygten for, at Vigningskommissionen kan gaa hen og ansætte Skatten alt for højt, være et tilstrækkeligt moment for de selvangivelsespligtige til at sørge for, at deres Selvangivelse kom ind i rette Tid og i behørig Form og Orden. — Endringsforslaget Nr. 76 til § 41 figter til, at Udvalget mener, at det ikke vil være rigtigt at tillade Skattekommissionerne at paalægge de skattepligtige med deres Ed at bekræfte deres Selvangivelse og andre Oplysninger, som de meddele Kommissionen. Man har ment, at Anvendelsen af Ed under disse Forhold, der angaa en Persons egne private Sager, vilde være af en noget odios Karakter, og at det derfor var bedst at stryge Ed'en. Forslaget under Nr. 76 gaar altsaa ud paa at stryge Bestemmelsen om Straffen for falsk Ed; naar der ingen Ed kan gøres, kan der heller ikke blive Tale om nogen falsk Ed. — Endringsforslaget Nr. 77 indeholder kun en Redaktionsændring. — Endrings-